

sta bila uboga najemnika, vendar sta pošteno in zadovoljno živela, vsaj ženica je rekla — kar malokatera žal more reči — da je nikdar ni grevalo zato, da je stopila v zakon. Pridni sosedje posebno gg. Vran, Vomer in Zapečnik napravili so jima lepo gostijo, kot spomin na minulo življenje ali „zarijo večerno“. Ker je ravno zdaj popravljane farne cerkve, zato se je ob polu dveh popoldne uvrstil sprevoz z godbo na čelu k podružni cerkvi sv. Lenarta, kjer so po večernicah imeli čg. župnik govor zlatoporočencema, Nato peljejo v sprevozu starčka v gostilno g. Fuhsoferja, kjer so se dobro imeli, pa pošteno, kakor je dobrih ljudi navada. Venec vsega pa so storili svatje s tem, da so nabrali za „darilo“ zlatoporočencema precejšno svoto. Hvala jim! Vama pa, častite ženin in nevesta, želimo še dolga leta in pa da bi imela v dolgosti in zadovoljnosti zakonskega življenja mnogo poslednikov. Pogorski.

Izpod Sv. Jošta. (Pozor pri kupovanju srečk.) Med kmetiskim ljudstvom tukajšnjim in gotovo tudi drugod po deželi krožijo agenti ter v imenu nekega žida iz Budapešte prodajajo srečke ali „loze“, in sicer na obroke. V vrsto najcenejših srečk spadajo one, ki jih je pred devetimi leti izdala družba „Rudeči križ“ imenovana po 12 gld. 50 kr. in tote sedaj židovje prodajo ubogemu kmetu po 30 gld.! Ob času pogodbe kupec plača le 1 gld. in se zaveže, da bode za srečko plačeval še skoz 29 mesecev, vsaki mesec po 1 gld. Takšno na videz netežavno plačevanje marsikoga spravi na limance. Toda srečko samo bode kupec dobil še le tedaj, ko bo izplačal ves obljubljeni znesek. Za vsako pošiljatev goldinarja moraš plačati poštnine 5 kr. in za nakaznico $\frac{1}{2}$ kr., tako za pošto pride 1 gld. 59 $\frac{1}{2}$ kr., če je namreč vse šlo gladko brez tožbe. Srečko „Rudečega križa“ pa danes, če želiš z dozdaj nanašnimi obrestmi vred v vsakej menjalnici denarja za ceno okoli 17 gld. 50 kr. Iz tega pač razvidiš, da bi za znesek, ki si ga obljubil židovskemu agentu, skoro lahko dobil dve srečki. Nauk: Ako ti agent, čeravno je osebno poštenjak, ponuja kakšno srečko, a ti zadeve ne poznaš, povprašaj, predno skleneš pogodbo, povprašaj za svet duhovnika ali učitelja ali katerega drugega zvedenca v občini. Zatorej: Pozor pri kupovanju srečk!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V nedeljo so neki že podpisale vlade: Avstrija, Nemčija pa Italija zvezno pismo, ki trpi na dobo šestih let, tedaj do 1898. Ta „tripelalijanca“ ali zveza treh velic držav meri na to, da se ohrani mir po Evropi, ali pa ona to doseže, to je še vedno vprašanje. — V državnem zboru je mi-

nister za uk in bogočastje odgovoril na več vprašanj ter je med drugim rekel, da on tirja, naj se ohrani molitev pred in po nauku v vseh šolah. To je že prav, toda doslej je na srednjih šolah ni, ali se opravlja le v redko kateri, po volji učitelja. — Kakor se zatrjuje, skliče se štajarski deželni zbor sredi septembra in trpi potem do konca oktobra. — V Celovcu je imel v nedeljo zloglasni šulverein veliko zborovanje. Razumeje se, da so na tem zborovanju veliko upili: Nemštvu več prostora! — Slov. občine na Koroškem oglašajo se sedaj druga za drugo, naj se v njih šoli uči slovenski. Da jih vlada le usliši! — Iz Ljubljane se je peljalo v Prago blizu 60 Sokolov in se ve, da so jih v Pragi vzprejeli prav slovesno. — Družba sv. Cirila in Metoda ima letos v Kamniku svojo veliko skupščino. Nova železnica priporoča to mesto, pa tudi od nas s Štajarskega ne bode predaleč tje. — Na Goriškem biva sedaj narodna tihota; mesto vit. Tonklija so sicer novi možje v društvu „Sloga“, toda zavoljo novih mož ni še videti novega delovanja. — Poslanec Nabrgoj ima težko delo z laboni v Trstu, vendar pa se ga bojuje, ker jim nikjer ne prizanese. Njegova beseda velja pravični stvari okoličanov in zato ima vso okolico za seboj. — V Barkovljah pri Trstu snuje se društvo, ki hoče postaviti ondi „Narodni dom“ t. j. hišo, v kateri bode slov. čitalnica in pevsko društvo. — V Pulji je bil svitli cesar, ko je šel iz Reke, slovesno vsprejet, pa tudi po drugih dalmatinskih mestih je bilo enako navdušenje, ko je prišel svitli cesar tje. — Na Reki je nahujskana drhal prisilila slov. čitalnico, da je vzela trobojnico s strehe v tem času, ko je bival svitli cesar ondi. — Ogerska vlada se je vdala ter je nastavila nemškimi prebivalcem v Sedmograjskem take može na čelo politične uprave, da so z njimi zadovoljni. Nemcem je torej vlada vsaj nekaj popustila, da bi pa Hrvatom, Slovakom tudi enako ravнала, o tem še ni sluha, ni duha.

Vunanje države. Dolgo že ni nič več slišati, ali in kako blizo da so dogovori sv. očeta Leona XIII. in pa ruske vlade gledé na katoliške škofije v Rusiji, ki še nimajo svojih škofov, pri konci. Dozdeva se človeku, da so se v resnici pretrgali in to za dalje časa. — Zavoljo tripelalijance so si poslanci v italijanskem državnem zboru segli že v lase, kajti veliko je taci, ki je ne marajo. Prišlo je vsled tega že do pretepev v hiši drž. zbora. No, če ima katera država koristi od te zveze, Italija ima jo poleg Nemčije gotovo. — Po vséli mestih francoske republike so sedaj „strike“ delalcev: prav neumnó, kajti v tem času sploh ni veliko dela in delalci pridejo še s svojim „strike“ ob to malo dela in torej ob malo zaslužka, kar bi ga še sicer imeli, tako

bolj iz navade, da se obdrži dobro ime tovarne. — Na Angleško prideta sedaj nemški cesar in cesarica. Lehko se zna, da bode vzprejem veličasten, saj je angleška kraljica „stara mati“ cesarju Viljemu II. Vrh tega pa se govori že o posebni zvezi Nemčije in Anglije, se ve, da zoper Francoze in zato dela tudi angleška vlada na to, da bode vzprejem tem sijajniši. — Na Ruskem se čuti, da nimajo zaveznikov in vsled tega je tam jim biti previdnim še bolj, kakor v kateri drugi državi. Lehko pa priznamo sedanji ruski vladi, da se zaveda tega in zanaša se torej le na lastne moči, na lastno vojaštvo, to pa tudi množi v veliki meri. — Mladi srbski kralj, Aleksander, ne gre k očetu v Pariz, ker je ljudstvo zoper to ter ne vidi rado kralja pri očetu, razkralji Milanu. — Na Turskem so roparji še sedaj tem drzniši, ker se jim je posrečilo pri prvem velikem ropu. V tem so roparji zajeli veliko denarja, turska vlada pa jim vse eno še ni prišla na sled. — V Aziji, v deželi Yemen, je vzbruhnila ustaja zoper tursko oblast, toda Turki tajijo, da bi imela ona posebni pomen. — V Afriki se kuga ni popustila, ampak sega še dalje in to je v sedanji vročini v resnici nevarno. — Trgovina s sužnji pa pojema, vsaj v Afriki, ako govori angleška vlada resnico. — Iz Amerike čuje se o večih ustajah, posebno v Braziliji. Temu pa se nihče ne čudi, kajti sedanja republika nastala je tudi iz ustaje. Iz greha pride greh, iz ustaje pa ustaja.

Za poduk in kratek čas.

Osteklenej gori in zakletem gradu.

(Pripovedka, zapis. Matilda Kurnik.)

Imel je oče tri sine. Oče je oslepel, joče se ubožec in tarna. Sliši pa o steklenej gori in zakletem gradu, v katerem je zavdana kraljčina; a kateri njo reši, dobi njo za ženo in vse njeno veliko bogastvo.

V gradu se tudi nahaja živa voda, rabljiva za vse bolezni. Zaklestvo kraljčine pa pravljica tako le opisuje: „Kraljčina se omoži z mladim in poštenim kraljevičem, s katerim je upala, da bode v miru in lepi zastopnosti do smrti živel. Bil je pa tekmeč, ki drugače ni mislil, kakor da ga bo vzela za soproga. Mislimo si ne malo jezo onega gospodiča, ki pa ni bil onemu jednak ne v pridnosti ne poštenosti. Ni čuda, da ne mara zanj. V tej jezi je toraj premišljeval, kakó se osvetiti; na njegovo veselje mož one kraljčine umrje, a tudi dalje naprej se prepriča, da ona ne mara za nj. Sedaj je pa jeza tudi njegove matere, stare — čarovnice priklopela do vrhunca. Zaklela je torej kraljčino in v tem nastane steklena gora in v gradu vse zakleto. Kdor bi si pa upal rešiti, mora s

seboj imeti tri leskovice natančno pol leta stare, s temi naj kraljčino vdari in čez nekaj časa se gotovo predrami iz zaklestva ona, kakor tudi vse, kar je v gradu in steklena gora se spremeni zopet v poprešnji stan.“

Oče pošlje staršega sina iskat steklene gore. Dá mu na pot zalega konja, vina, živeža in mnogo denarja. Bil je že daleč. Vino mu gre posebno v slast; tudi beli kruh in meso mu diši. Sreča pa berača, ki ga prosi za skorjico kruha, a požrešnež mu ne dá niti drobčinice. Vendar še ga berač vpraša, kam namerava: „Po živo vodo za mojega slepega očeta, gori nekam na stekleno goro!“ je bil odgovor visokoletečega gizdalina, zapravljevca. Naravnost rečeno, pravi berač, nikdar ne bodeš plezal po steklenej gori. Z Bogom! No, to ga takó razjari, da še tem bolj jame zapravljevati denar, ki mu ga je oče le za potrebo dal; a na slepe oči očeta ni mislil. Tako brez uspeha primenca domú. Oče se ga razveseli iz kraja, a tudi razžalosti, kadar izvé, da sin, katerega je prisrčno ljubil, ni ničesar opravil, ampak še brez potrebe je denar potrosil. Povedal mu jih je nekaj prav gorkih.

Sedaj prosi srednji sin očeta, naj ga pusti v svet. Se ve, da s težavo dobi dovoljenje, ker že prvi ga je mnogo oškodil; vendar sila kola lomí; za svitlobo oči bi vsaki dal zadnji vinar. (Dalje prih.)

Smešnica 27. „Dober dan, oslova mati!“ kričijo učenci nad kmetico, ki je osla peljala. „Bog ga daj, oslovi brati“, odzdravi žena in gre naprej.

Razne stvari.

(Podpora.) Svitli cesar je daroval požarni brambi v Sevnici ob Savi 50 gld. iz lastnega premoženja.

(Novo poslopje) stavi se za c. kr. gimnazijo v Mariboru. Včeraj, dne 1. julija je izdignil baron Hein, c. kr. okr. glavar, kot zastopnik Nj. veličanstva prvo lopato prsti na torišči ter je s tem izročil stavljenje A. Čerličku, stavbinskemu mojstru v Mariboru.

(Šulverein.) Poročilo nemškega šulvereina za leto 1890 obžaluje, da je imelo društvo za 34.000 gld. manj prihodka, kakor leto poprej. Po naših mislih pa je še zmerom preveč denarja, kar ga izmeče društvo za svoje namene.

(Mladina.) Dne 22. junija so v Celji zajeli dva mlada popotnika iz Dunaja. Na mesto v šolo sta jo fantiča potegnili v svet in prišla sta do Celja ravno, ko jima je potekel denar, kar sta ga bila starišem izmaknila.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) za Gornjigrad priredi v nedeljo, dne 12. julija t. l. ob 4. uri popoldne v Gornjemgradu na